

Štev. 2027.

1938.

VI.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 49. Novi apostolski nuncij. — 50. Zahvala apostolskega vikarja v Hankovu na Kitajskem. — 51. Vojaški duhovniki, pravica za poroko. — 52. Opozorila (Nedeljski počitek; popoldanska služba božja; smernice za duhovnikovo društveno delo). — 53. Sprejem v kn. šk. duhovniško semenišče. — 54. Zavarovanje organistov. — 55. Tujski promet. — 56. Izpiski iz matičnih knjig. — 57. Objave. — 58. Slovstvo. — 59. Osebna naznanila.

49.

Novi apostolski nuncij.

Novi apostolski nuncij v Jugoslaviji prevzvišeni gospod Hektor Felici, nadškof korintski, je poslal ob svojem nastopu lavantinskemu Ordinariju sledeče pismo:

B e l g r a d i i , die 2 julii 1938.

Exc.me ac Rev.me Domine,
honori mihi est Excellentiam Tuam Rev.mam certiores facere me, Beatisimi Patris jussis ultiro obsequutum, Apostolicae huius Nuntiaturae directionem paucis abhinc diebus assumpsisse.

Neminem projecto latet quam grave sit onus meis humeris impositum, eidemque ferendo ipse me penitus imparem sentio, praesertim cum reputo haud facile mihi fore insequi vestigiis Eminentissimi Antecessoris, qui tot inter Vos annos et nobilitate ingenii et virtutum decore et peritia in rebus agendis enituit.

Hilari tamen animo commissum mihi opus aggredior, tum quia non meis viribus confisus sed superno Dei auxilio innixus munus suscepi, tum quia compertum habeo mihi in eodem munere obeundo Te ceterosque huius Ecclesiastice Provinciae Episcopos voluntate, consilio, precibus usque adfuturos.

Dulcissimo caritatis vinculo Vobiscum conjunctus quidquid in me est ingenii atque virtutis, id totum pro re catholica tuenda laetus impendam; miserentissimus Dominus, qui Ecclesiae Suae navigium provida paterna que manu e coelis dirigit, optatum dabit incrementum.

Faustissima quaeque a Domino Tibi adprecatus, Clero et fidelibus pastorali sollicitudini tuae concreditis Beatissimi Patris verbis benedico, tuisque me precibus enixe commendans permaneo.

Excellentiae Tuae Rev.mae addictissimus in Corde Jesu

† Hector, Archiep^{us} Corint^{is},
Nuntius Apostolicus.

Prevzvišeni gospod Ordinarij se je za pismo zahvalil, kakor sledi:
No. 101/prae.

M a r i b o r , die 7. Julii 1938.

Excellentissime ac Reverendissime

Domine Nuntie Apostolice,

Litterae peraestimatae Excellentiae Vestrae de die 2. h. m. gaudio pro praesenti atque optima spe pro futuro me affecerunt.

Praeprimis mea sponte et a Capitulo cathedrali ad hoc rogatus, propria et Cleri populi Lavantini nomine Excellentiae Vestrae intime congratulor nominationem in Nuntium Apostolicum Belgradensem.

Insimul enixim precor, ut Excellentia Vestra eadem, qua faciebat id Eminentissimus Antecessor, benevolentia dignetur et personas et causas Lavantinas excipere, diiudicare, resolvare vel pro favoribili resolutione commendare, semperque sincerae, qui nunc est in Maribor, Episcopi eiusque tam sacerdotum quam fidelium erga Christi in terris Vicarium et, quam regit, sanctam Ecclesiam Romanam, adhaesione, obedientiae, amoris gerere benignum interpretem.

In rebus pluribus, dubiis et difficultibus, indigeo paternis consiliis et auxiliis: liceat mihi, quaerere et petere ea apud Excellentiam Vestram sicuti pro necessitate scripto, ita oretenus, quam primum mihi occurserit opportuna occasio.

Maximas agentes gratias pro communicata nobiscum benedictione Beatissimi Patris, pro Suae Sanctitatis sanitatem et incolumente fervide oramus, simulque Deum pie precamur, ut Excellentissimum Dominum Nuntium Apostolicum omnipotenti Manu Sua diu felicem conservet et in sublimi munere dirigendo adiuvet.

Quae reverenter significans, cum sensis profundissimae venerationis me profiteor

Excellentiae Vestrae qua devotissimus et obedientissimus

† Joannes Ioseph,

Pr. Episcopus et Administrator Apostolicus.

50.

Zahvala apostolskega vikarja v Hankovu na Kitajskem.

Od obresti misijonskih zbirk se je poslalo apostolskemu vikarju v Hankovu vsled njegove prošnje z dne 26. februarja 1938 din 1000— za podporo kitajskim beguncem. Dne 16. julija t. l. je došla sledeča zahvala:

Hankow, 10. Junii 1938.

Revme Excellentissime Domine,

Accepi summam dinari 1000— in subsidium vulneratorum sinensium. Plurimas gratias ago, nomine etiam nostri comitatus, Exc. V. Revmae pro tam generosa elargitione in bonum tot innumerabilium infelicium. Oh, Revme Domine, est revera videre miserias, quae numquam fuerunt in mundo! Est hoc inexcogitabile desastrum huius populi innocentis. Sunt centena millia, qui sunt profugi per totam Sinam.

Ex parte nostra facimus etiam impossibilia ad adsistentiam praestandum tot miseris!

Habeo in hac missione duos Jugoslavos, quorum unus P. Petrus Baptista Turk, qui laborat hic a 40 circiter annis, et alius P. Alexius Benigar, qui est optimus professor huius seminarii regionalis.

Velit Deus rependere Suas gratias et benedictiones Excellentiae Vestrae et benefactoribus pro subsidio misso.

Interim in unione precum bona et fausta omnia ominans permaneo
Excellentiae V. Revmae Illmae addictissimus in Christo

† Eugenius Massi, O. F. M.,
Vic. Ap. de Hankow.

51.

Vojaški duhovniki, pravica za poroke.

Predsedstvo škofijskih konferenc v Zagrebu je v tej zadevi izdalo dne 7. maja 1938, št. 124/Š. K., sledeči odlok:

»Primerilo se je v nekih škofijah, da vojaški duhovniki prisostvujejo ali so prisostvovali porokam vojaških oseb, ne da bi zaprosili župnika neveste za delegacijo.

Ker vojska v naši državi nima lastnega ordinarija, pripadajo vse vojaške osebe in vojaški duhovniki jurisdikciji krajevnega ordinarija.

Zaradi tega mora vsak vojaški duhovnik, ki želi, da izvrši obred poroke, zaprositi od slučaja do slučaja po kan. 1097, § 2, župnika neveste za delegacijo.

Pravic župnika za same vojaške osebe škof ne more podeliti nobenemu duhovniku, ker bi to pomenilo ustanavljati personalno župnijo, kar pa škof po kan. 216, § 4, ne sme.«

52.

Opozorila.

(Nedeljski počitek; popoldanska služba božja; smernice za duhovnikovo društveno delo.)

I.

Ponavljam se pritožbe z dežele o onečaščevanju Gospodovega dne s poljskimi in drugimi deli. Brez sile, brez cerkvenega dovoljenja se ob nedeljah in zapovedanih praznikih opravljam dela na polju, v hmeljskih nasadih, na travnikih, v vinogradih, na splavarskih veziščih. Posamezniki teh skrunilcev Gospodovega dne se sicer še udeležujejo zapovedane službe božje, potem pa gredo na svoja poklicna dela, in to v času, ko brezposelnost še ni premagana; ponekod niti ne prihajajo več k zapovedani službi božji.

Božja zapoved je: »Pomni, da posvečuješ sobotni, t. j. Gospodov dan« (2 Moz 20, 8). Sam Bog je podal komentar k tej zapovedi, rekoč: »Šest dni delaj in opravljam svoja dela, sedmi dan pa je sobota Gospoda tvojega Boga. Ne delaj nobenega dela ne ti, ne tvoj sin, ne tvoja hči, ne tvoj hlapec, ne tvoja dekla, ne tvoja živina in ne tujec, ki je znotraj tvojih vrat« (2 Moz 20, 9—10).

Cerkev tretje božje zapovedi ni razvezala, ni ukinila nedeljskega počitka, ko je zaukazala: »Bodi ob nedeljah in praznikih pobožno pri sv. maši,« ampak je le točno izpovedala, kaj mora storiti kristjan, ki počiva na Gospodov dan, da zadosti božji zapovedi.

Častiti gospodje dušni pastirji se zato znova vabijo, da proučijo Sklepni zapisnik o pastoralnem konferenčnem vprašanju iz leta 1936: »Kako obvarovati Gospodov dan razkristjanjenja in skrunitve? Kako pritegniti ob sodobnih razmerah vse sloje k pristnemu katoliškemu posvečevanju nedelj in zapovedanih praznikov?« Sklepni zapisniki o konferenčnih vprašanjih so obvezna navodila za enotno postopanje, da se v škofiji odpravijo nastale razvade, da se poglobi in poživi versko življenje posameznikov, družin in župnijskih občestev.

Čč. gg. dušni pastirji bodo torej v zmislu predmetnega Sklepnega zapisnika, ki ga prinaša Oglasnik 1937, III., stran 37 in nasl. z dušnopastirske modrostjo, v ljubezni in potrebni resnosti učili in svarili izročene jim verne in skušali doseči, da preneha skrunitev nedelj in praznikov.

II.

Razveseljivo je, da se zavzemajo lajiki v dopisih na svojega škofa za neokrnjeno popoldansko službo božjo, t. j. za krščanski nauk, ki je bil in ki mora ostati jedro popoldanske službe božje.

Popoldanska služba božja, uvedena iz zveličavnega namena, da se posveti Bogu celotni G o s p o d o v d a n , ne more in ne sme biti predmet samovoljnih omejitev posameznih dušnih pastirjev v dobi uvajanja KA, tudi ne iz razlogov društvenih prireditev. »Haec oportuit facere et illa non omittere« (Mt 23, 23), veli Gospod.

Zopet se opozarjajo častiti gospodje dušni pastirji na o b v e z n a navodila Sklepnega zapisnika o pastoralnem konferenčnem vprašanju iz leta 1937: »Popoldanska služba božja ob nedeljah in zapovedanih praznih in razлага krščanskega nauka« v Oglasniku 1938, IV., stran 35 in nasl. Novi cerkveni zakonik ničesar ne omenja o omejitvi razlage krščanskega nauka radi drugih prireditev; nasprotno v sedmih kanonih (1329 do 1336) se poudarja dolžnost razlagati krščanski nauk, na pr.: »Diebus dominicis aliisque festis de praecepto, ea hora quae suo iudicio magis apta sit ad populi frequentiam, debet insuper parochus catechismum fidelibus adultis, sermone ad eorum captum accommodato, explicare« (kan. 1332).

Gospodje dekani naj ne pozabijo v svojih vizitacijskih poročilih vsakokrat točno ugotoviti, kako se vrši v posameznih župnijah popoldanska služba božja in razлага krščanskega nauka.

III.

V dobi, ko se razne društvene prireditve ob sodelovanju dušnih pastirjev vedno bolj množijo, se častita duhovščina opozarja na S m e r n i c e z a d u h o v n i k o v o d r u š t v e n o d e l o , ki so objavljene v Oglasniku 1937, IV., str. 59 in nasl. Ta navodila naj častiti gospodje, ki se s hvalevredno vnemo trudijo v katoliških prosvetnih in drugih organizacijah, ponovno proučijo in se po njih ravnaajo. Tukaj naj bo navedena samo točka 2.:

»Duhovnik, ki izvaja v svojem delokrogu KA, mora sodelovati tudi v katoliških prosvetnih organizacijah, ki hočejo biti v pomoč KA; a pravilno vrednotenje službenega dela dušnega pastirja zahteva od njega, da vrši naprej svoje dolžnosti pri oltarju, na prižnici, v spovednici, v šoli, glede sprevidenja bolnikov, obiskovanja družin. To je prva skrb duhovnikova, ki jo mora njegovo društveno udejstvovanje podpirati, ne ovirati. Staviti na prvo mesto društveno delo, bistveno dušnopastirsко udejstvovanje pa na drugo mesto, ni v skladu s cerkvenimi določili.«

»In ko storite vse, kar vam je bilo zapovedano, recite: ‚Nekoristni hlapci smo; storili smo, kar smo bili dolžni storiti‘« (Lk 17, 10). — »Gospod, meni delo, bližnjemu zveličanje, Tebi samemu slava!«

53.

Sprejem v kn.-šk. duhovniško semenišče.

V kn. šk. duh. semenišče se sprejmejo sinovi katoliških staršev, ki so dovršili osem razredov na kaki državni klasični gimnaziji ali realni gimnaziji in so z uspehom položili višji tečajni izpit, ter čutijo veselje do duhovniškega poklica. Tudi oni, ki so dovršili študije na kaki privatni gimnaziji s pravico javnosti, morejo biti sprejeti.

Prošnjo za sprejem je vložiti potom pristojnega župnijskega urada na preč. lav. kn. šk. ordinariat najpozneje do **25. septembra 1938.** Na poznejše prošnje se ne bo moglo ozirati. Prošnji je treba priložiti: krstni list, domovnico, spričevalo o višjem tečajnem izpitu ter davčno potrdilo v svrhu odmere šolnine.

54.

Zavarovanje organistov.

Knezoškofijski ordinariat je dobil od okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani dne 9. junija t. l., štev. 427/1-38 sledeče sporočilo s prošnjo, da o njem obvesti cerkvena predstojništva:

»Po določilih § 3. Zakona za zavarovanje delavcev so zavezane zavarovanju vse osebe, ki dajo svojo telesno ali duševno moč v najem, bodoči začasno ali stalno in na podlagi kakršnegakoli delovnega razmerja. Zavarovanje se razteza na bolezen, nezgodo ter za onemoglost, starost in smrt. Iz zavarovanja za onemoglost, starost in smrt po določilih zakona o zavarovanju delavcev so izvzeti le oni organisti, ki so že zavarovani pri Pokojninskem zavodu za namešcence v Ljubljani. Vendar morajo biti tudi ti organisti, ki so zavarovani pri Pokojninskem zavodu za pokojnino, brezpogojno zavarovani pri Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev za bolezen in nezgodo.

V zavarovanje je treba prijaviti na predpisani tiskovini vsakega organista, in sicer najkasneje v osmih dneh po nastopu službe.

V prijavnici je treba določiti vse vrste denarnih prejemkov, kakor tudi vsoto in količino vseh prejemkov v naravi.

Edino z vestnim prijavljanjem se bodo cerkvena predstojništva izognila plačilom prispevkov za več let nazaj in regresnim plačilnim nalogom, ki dosegajo včasih precejšnje vsote, in tako tudi pripomogla organistom do vpokojitve pri Pokojninskem zavodu, ker ta zahteva najprej izčrpanje vseh dajatev po zakonu o zavarovanju delavcev.«

O tem se obveščajo cerkvena predstojništva lavantinske škofije in apostolske administracije v ravnanje.

55.

Tujski promet.

Kr. banska uprava dravske banovine je v tekočem letu 1938 poslala tudi častitim župnijskim uradom tiskano o k r o ž n i c o z dne 26. aprila 1938, VIII, No. 2901/1, naslovljeno: »Vsem občinam priznanih turističnih krajev, vsem ljudskim in meščanskim šolam in vsem turističnim organizacijam v dravski banovini.«

V tej okrožnici se vabijo častiti gospodje dušni pastirji lavantinske škofije in apostolske administracije, da v šoli, v društvih in tudi sicer ob dani priliki vzajemno z učiteljstvom in drugimi poklicanimi krajevnimi krogi p r i d o b i v a j o šolsko mladino in javnost za sodelovanje pri pospeševanju tujskega prometa in javnost v tej smeri vzgajajo.

Okrožnica podaja v 17 točkah navodila, kako more dušni pastir v domačem kraju podpreti razvoj turizma s primernim poukom o dostenjem obnašanju domačinov do tujcev-gostov, o higijeni stanovanj, o pobijanju

izkoriščanja tujcev z navijanjem cen, o pobijanju pijančevanja in javne nemorale, in podobno.

Gospodom dušnim pastirjem, ki so se sicer že doslej iz lastne iniciative radi dobre stvari same zavzemali za tuiški promet, se praktična navodila imenovane okrožnice radi vzajemnega sodelovanja s poklicanimi krajevnimi organizacijami in krogi posebej priporočajo v upoštevanje in ravnanje.

★

K zgornjemu priporočilu se radi individualnega dušnega vodstva posameznih slojev pripominja: Od leta do leta naraščajoč tuiški promet v dravski banovini nalaga dušnim pastirjem v zdraviliščih, letoviščih, kopališčih, planinskih hotelih in domovih novo dolžnost, da z vso modrostjo in skrbjo odvračajo od domačega prebivalstva vsak poizkus izpodkopavanja javne poštenosti, n. pr. z neprimernim in drznim kultom golote, s skupnim kopanjem in sončenjem obeh spolov, ter skušajo vse kvarne pojave turizma na najprimernejši način odpraviti, ali vsaj omejiti. V konkretnih slučajih se bodo dušni pastirji obračali za odpomoč, ako njihovi opomini nimajo uspeha, na pristojno državno oblast. Prav tako veljav poselna dušnopastirska skrb domačemu prebivalstvu, ki je v sezoni na ta ali drug način zaposleno v zdraviliščih in kopališčih ter si od tuiškega prometa služi svoj vsakdanji kruh, da ostane pošteno in se drži tradicij krščanskega in narodnega življenja.

56.

Izpiski iz matičnih knjig.

Da župnijski uradi v zgornji zadevi postopajo enotno, se morajo ravnati po predpisih. Zategadelj se opozarjajo na predmetna določila, objavljena v Oglasniku lav. škofije l. 1935, št. XII, odst. 101, str. 107.

57.

Objave.

Predložijo naj se: 1. Kolkovan poročni list Kaiser Martina in Marije r. Paul, in krstna lista o obeh. Njun sin Avgust je bil rojen 19. avg. 1842. Več ni znano. — 2. Poročni list Schweiger Jakoba in Aner. Povoden (por. 1853 do 1857). — 3. Poročni list Plaskan Blaža in Marije r. Potočnik (por. 1835 do 1847). — 4. Poročni list Blažun Barbare, pozakonj. Šavs, roj. 4. dec. 1839 (Tabor št. 10) kot nezak. hčerka Zirkel Marije, poročene (29. jan. 1844) z Jožefom Šavs. — 5. Poročni list Leitner Jožefa in Terezije r. Sandbüchler (por. dne 24. aprila 1850). — 6. Poročni list Kurz Antona in Terezije r. Gotthard (por. okoli 1. 1840, nekje v bližini Celja). — 7. Krstni list Weber Uršule, por. s Sark Ferdinandom 19. februar 1844 v Škalah.

Dekliški dan dne 15. avgusta 1938 na Betnavi pri Mariboru. Čč. gg. duhovnike, ki so prejeli okrožnico o Dekliškem dnevu, vladljivo naprošamo, da se za to versko prireditvev, ki je letos edina te vrste v naši škofiji, zavzamejo in udeležbo toplo priporoče! Čč. gospodje duhovni voditelji katoliških dekliških organizacij so tudi sami iskreno vabljeni!

Slovstvo.

Dr. Franc Grivec, **Sv. Sava in Rim.** Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani, 1938.

Pisatelj v tej knjižici v nasprotju s pravoslavnimi zgodovinarji na podlagi zgodovinskih virov dokazuje, da sv. Sava ni bil odločen nasprotnik in sovražnik Rima in Latincev. Kn. šk. ordinariat je posal vsem katehetom brezplačno po en izvod imenovane knjižice.

Rocca d'Adria: Kako češ postati župnikom Katoličke akcije. Po italijanskem izvirniku priredil Don Juraj Dulčić. Založila knjigarna »Zvijezda Mora«, Hvar; VIII. zvezek, 1938; strani 70, cena 6 din.

To knjižico je napisal ob začetku 20. stoletja v italijanščini židovski konvertit, prav tako goreči kakor skušeni laični apostol kraljestva božjega na zemlji, Rocca d'Adria, ko ga je naprosil mlad župnik ob nastopu svoje župnije za nasvet, kako naj znova pridobi Cerkvi odtujene župljane za Kristusa. Knjižica je doživela mnogo izdaj, bila je ponovno pohvaljena od škofov in kardinalov, tudi od sv. očeta Leona XIII., in pomenila v dobi, ko še Katoliška akcija ni imela današnje oblike, dušnim pastirjem pravo odkritje za krščansko obnovo župnijskega občestva.

Prireditelj hrvatske izdaje imenovane knjižice je avtorjeva navodila s potrebnimi spremembami spremeno postavljal na podlago sedaj veleljavnih smernic papeške KA, tako da knjiga prav nič ne zaostaja na aktualnosti za sodobno literaturo o Katoliški akciji, in duhovščini še danes nazorno kaže, kako začeti v župniji s KA, kako dobiti stike s prebivalstvom ter navezati nase mlado in odraslo.

Posamezni odstavki so pisani pregledno in vzpodbudno, da ne odložiš knjige, dokler je nisi prečital do kraja.

Knjiga ima 24 poglavij; naj bodo navedena samo najvažnejša: Bodи pripravljen s pomočjo božjo na delo in žrtve; Pridobivaj ljubezen faranov po otrocih; Organizacija ženske mladine; Pridobivanje moške mladine; Materinsko društvo; Organizacija mož; Med ljudstvo...!; Med delavce...!; Borba proti socializmu in komunizmu; Pridobivanje marksistično nastrojenih župljanov; Proti nedostojnim zabavam! Delo za dober tisk, itd.

Knjižica se priporoča čč. gospodom dušnim pastirjem zlasti v mestih in delavskih revirjih, pa tudi na podeželju; slušateljem bogoslovja bo knjižica dobrodošlo dopolnilo k teoriji o KA.

V slučaju, da se naroči nad 20 izvodov, stane posamezni izvod 5 din. Naročila naj se naslovijo: Knjižnica »Zvijezda Mora«, Hvar.

Godišnjak hrvatske Katoliške akcije 1938. Centrala hrvatske Katoliške akcije v Zagrebu Kaptol 31, je založila in izdala za tekoče leto za lastne organizacije svoj »Koledarček«, ki ima poleg kalendarija v svojem poučnem delu: nazorne sestavke o Katoliški akciji sploh, ter posebej o razvoju in ustroju hrvatske kat. akcije, ki ni v vsem slična Katoliški akciji v Sloveniji. Zanimiv je objavljeni »Program rada za god. 1938«, ki kaže, kakšne naloge si je stavil osrednji odbor H. K. A. v tekočem poslovnem letu in katere prireditve so nameravane med letom. Kot glavno nalogu označuje H. K. A. v letu 1938 borbo proti kletvi in psovki ter poživitev skupne molitve rožnega venca v družinah. Poleg tega je napovedan tudi apostolat za krščansko obnovo družin. Godišnjak H. K. A. se naroči pri založništvu.

Teološka fakulteta (cerkvena in državna uredba), priredil dr. Alojzij O d a r , Ljubljana 1938, cena 12 din. Naroča se pri Društvu slušateljev teološke fakultete, Ljubljana, semeniče.

Knjižica je zbirka uredb cerkvene in državne oblasti, zlasti bo prav prišla bogoslovcem in duhovnikom-doktorandom.

Speculum conscientiae in usum sacerdotum, praesertim eorum, qui bus cura animarum demandata est, auctore Aloysio Schlör, editio II, Požegae in Slavonia 1938, sumptibus: Zadruga Dobre Štampe, Slavonska Požega.

Preč. g. Ignacij Horvat, rektor nadšk. konvikta v Sl. Požegi, je vnovič (I. izdaja leta 1851.) izdal to knjižico znamenitega spirituala dr. Alojza Schlöra. Duhovniki potrebujemo vedno novih pobud, da se vzdržimo na potrebeni višini in ne zapademo duhu časa, zato nam bo dobrodošla ta drobna knjižica, ki na 34 straneh razpravlja o sledečih točkah: de fide, de pietate, de modestia, de augustissimo Missae Sacrificio, de administrando Poenitentiae Sacramento, de cura infirmorum, de munere concionandi, de munere catechizandi, de quibusdam officiis specialibus parochorum. Tolle, lege!

Indijska knjižnica, zvezek 9, leto 1938: Indijske pravljice, priredil J. S e c n i k , D. J.; zvezek 10: Indijske šole, spisal dr. L. Ehrlich. Letna naročnina 10 din, posamezni zvezek 3 din.

59.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil povodom biserne svete maše za kn. šk. duhovnega svetovalca Msgr. P. Bernard Polak, O. T., Nj. Svetosti tajni komornik, zlatomašnik, superior sester križniškega reda in vodja bolnišnice v Ormožu (21. julija 1938).

Nastavljen je bil p. Egidij Golob, duhovnik kapucinskega reda v Ptiju, za kaplana pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah z delokrogom v Ptiju (1. julija 1938).

Postavljen je bil g. Alojzij Žalar, župnik pri Sv. Petru pri Mariboru, za soprovizorja župnije Sv. Marjeta ob Pesnici (14. junija 1938).

Ordinacije. Tonzura dne 6. junija 1938 v mariborski stolnici: Simon Črešnik, Ignacij Čretnik, Anton Drozenik, Alojzij Jesenek, Alojzij Kandolf, Ivan Lah, Jožef Lončar, Franc Supan. — Ekscorcist in akolitat dne 6. junija 1938 v mariborski stolnici: Viljem Savelli, Albert Areh, Henrik Goričan, Janez Jurhman, Janez Kocmut, Franc Petek, Franc Puncer, Peter Roblek, Stanislav Strašek, Ludvik Varga in Izidor Završnik. — Subdiaconat dne 5. junija 1938 v škošijski kapeli v Mariboru: Alojzij Breznik, Ivan Kores in salez. bogoslovec Ciril Ondra. — Diaconat dne 12. junija 1938 v župnijski cerkvi pri Sv. Petru na Medvedovem selu: Alojzij Breznik in Ivan Kores. — Prezbiterat dne 3. julija 1938 v mariborski stolnici: Lavantski bogoslovci-petoletniki: Alojzij Breznik, Ivan Kores, Štefan Čergulj, Dušan Dogša, Alojzij Feguš, Štefan Györkös, Martin Jelen, Ernest Klančnik, Ludvik Lajnšček, Jožef Škorjanc, Simon Vrhovšek; — četrtoletniki: Alojzij Jakopina, Jožef Mihelič, Adolf Píkl, Alojzij Šmiraul, Avguštin Štancer, Alojzij Verbnjak; trapist-bogoslovec fr. Ambrožij Frolé in kapucinski bogoslovec fr. Alfonz Marija Kšela.

Lavantski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 28. julija 1938.